

Bölüm 6

SIYASİ PARTİLERİN 2002 GENEL SEÇİMİNDE EĞİTİM VAATLERİ VE SEÇİM SONRASI EĞİTİM ALANINDA FAALİYETLERİ

Ayşe ERKMEN¹

Ayhan DOĞAN²

GİRİŞ

İnsan olmanın temel özelliklerinden biri tarih sahnesinde var oluşundan itibaren araştırmak, öğrenmek isteme arzusudur. Eğitim günümüzde yaşam boyu süren ve sürekli ilerlemesi gereken bir süreçtir. Bilgi çağında yaşadığımız için bilgi insanda farklılıklar gerçekleştirmesi nedeniyle eğitimin önemini artırmıştır.

Toplumların ihtiyaçları doğrultusunda ortaya çıkan eğitim toplum hayatında oluşturduğu büyük orandaki etkisi ile diğer kurumların önüne geçebildiği görülmektedir (Özkan, 2008). Eğitim konusunda birbirinden farklı kavram ve tanımlar yapılmaktadır. Konusu ve hedefi insan olması nedeniyle eğitimi insan yetiştirme sanatı olarak tanımlamak da mümkündür. Bu da ancak sistemli bir eğitim programı hazırlayıp bunu uygulamaya koymakla mümkün olmaktadır. Bu sebeptendir ki eğitim sisteminin devamlı gelişen ve değişen zamana uyum sağlaması ve bunu yaparken sürekli yenilenmesi gerekmektedir. Sürekli yenilenme sağlanamazsa toplumun geri kalmasının önüne geçilemeyeceği görülmektedir (<http://www.ait.hacettepe.edu.tr>).

Öğretim, öğretmenlerce öğrencilere araç gereç kullanılarak bilgi aktarılması ve öğretilmesi çalışmalarının tümüdür. Eğitim ise; kişinin toplumsal, duygusal, zihinsel, bedeni ve davranış yeteneklerinin uygun bir şekilde, kişiye belirli amaçlara dönük yeni yetenekler, bilgiler ve davranışlar kazandırılması amacıyla yapılan çalışmalardır (Akyüz, 2010). Türkiye’de eğitim ve öğretim konusu ile her zaman devlet, hükümetler ve siyasi partiler ilgilenmişlerdir. İyi hazırlanmış eğitim programları nitelikli donanımlı bireylerin yetişmesini sağladığı gibi, yetiştirilen bireyler ülkenin geleceğine doğrudan ya da dolaylı olarak yön verebildiği için önem arz etmektedir (Ayaz, 2015).

1 Öğr. Gör. Dr., Gaziantep Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Bölümü, aerkmen@gantep.edu.tr

2 Doç. Dr., Gaziantep Üniversitesi Gaziantep Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü, ayhandogan@gantep.edu.tr

sonrası iktidar olan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin vaatleri doğrultusunda icraatları bulunmaya çalıştığı ve 22. Dönem TBMM'sinde bu yönde kanunlar kabul edildiği sonucuna varılmıştır. Bu sonucun temelinde Adalet ve Kalkınma Partisi'nin TBMM'de Meclis çoğunluğunu elde etmiş durumda olmasının önemli bir etkisi vardır. Dolayısıyla parti programına uygun olarak gerçekleştirmek istediği politika ve uygulamaları hayata geçirme noktasından bu avantajı kullanmıştır.

Bu araştırma neticesinde elde edilen bulgu ve sonuçların ilgili literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Nitekim 2002-2007 arasındaki dönemselsel bir kesitin ele alındığı bu araştırma, Adalet ve Kalkınma Partisi'nin iktidarda olduğu daha sonraki dönemlerine ilişkin gerçekleştirilecek olan araştırmalara katkı sağlayacaktır.

KAYNAKLAR

1. Adalet ve Kalkınma Partisi (2002). Adalet ve Kalkınma Partisi Programı.
2. Afyoncu, E. (2017). Sıbyan Mektepleri, Sabah Gazetesi, 17 Eylül.
3. Akyüz, Y. (2010). Türk Eğitim Tarihi, M.Ö. 1000-M.S.2010. 17. Baskı, Ankara: Pegem Yayınları.
4. Ayaz MF. Turgut Özal dönemi eğitim politikaları ve günümüze yansımaları. Akademik Bakış Dergisi, 2015;50:325-338.
5. Baytal Y. Tanzimat ve II. Abdülhamid dönemi eğitim politikaları. OTAM, 2000;11:23-32.
6. Cumhuriyet Halk Partisi Seçim (2002). Cumhuriyet Halk Partisi Seçim Beyanamesi.
7. Erkmen, A. (2017). Türkiye'de Siyasi Partilerin Genel Seçim Propagandaları ve Seçim Sonrası Faaliyetleri (1983-2011), Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tarih Ana Bilim Dalı, Doktora Tezi, Kahramanmaraş.
8. Erkmen, A. Türkiye'de 1950 ile 2002 yılları arasında uygulanan genel seçim sistemlerinin halk iradesine etkisi. Gaziantep University J Soc Sci. 2018;17(3):1225-1247.
9. <http://www.ait.hacettepe.edu.tr/egitim/ait203204/II4.pdf> (26.01.2020).
10. <http://www.egitimdebilisimteknolojileri.com/egitim-hayatimizdaki-onemi.html> (9.7.2018).
11. Özkan, S. (2008). *Türk eğitim tarihi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
12. Soydan, T. Osmanlı'dan Cumhuriyet Dönemine Türkiye'de temel eğitimin gelişmesi ve finansmanı sorunu. Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi, 2013;5(8):53-71.

13. Taşdöven, Z. (2013). Demokrat Parti dönemi eğitim anlayışı (1950-1960). Yüksek Lisans Tezi, Aydın: Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Ana Bilim Dalı.
- TBMM Kanunlar Dergisi 90. Cilt, ss.1472-1473.
- TBMM Kanunlar Dergisi, 87. Cilt, ss.1531-1550.
- TBMM Kanunlar Dergisi, 88. Cilt, ss. 192-193
- TBMM Kanunlar Dergisi, 88. Cilt, ss. 428-435.
- TBMM Kanunlar Dergisi, 88. Cilt, ss.1899-1901.
- TBMM Kanunlar Dergisi, 89. Cilt, ss. 1319-1320.
- TBMM Kanunlar Dergisi, 89. Cilt, ss.174-175.
- TBMM Kanunlara Dergisi, 90. Cilt, ss. 1140-1141.
- TBMM Meclis Bülteni, 2003, Kasım S.102, ss.38.
- TBMM Meclis Bülteni, 2003, S.100, ss.28.
- TBMM Meclis Bülteni, 2004, S.103, ss.33.
- TBMM Meclis Bülteni, 2004, S.107, ss.38.
- TBMM Meclis Bülteni, 2004, S.107, ss.38.
- TBMM Meclis Bülteni, 2004, S.111: 43.
- TBMM Meclis Bülteni, 2005, S.118, ss.65.
- TBMM Meclis Bülteni, 2006, Haziran, S.127, ss.56.
- TBMM Meclis Bülteni, 2006, S.126, ss.50.
- TBMM Meclis Bülteni,2003, S.97, ss.30.
- TBMM Meclis Bülteni,2004, S.109,ss.31.
- TBMM Tutanak Dergisi, 22. Dönem 39. Cilt, 2. Yasama yılı, 46. Bileşim, 22 Ocak 2004, ss.338-339.
- TBMM Tutanak Dergisi, 22. Dönem, 23. Cilt, 1. Yasama Yılı, 73. Bileşim, 2003, ss.
- TBMM Tutanak Dergisi, 22. Dönem, 31. Cilt, 2. Yasama Yılı, 23. Bileşim,3. Aralık 2003, ss.597-598.
- TBMM Tutanak Dergisi, 22. Dönem, 4. Yasama yılı, 126. Cilt, 122. Bileşim, 29 Haziran 2006, ss.13-20.
- TBMM Tutanak Dergisi, 22. Dönem, 49. Cilt, 2. Yasama yılı, 89. Bileşim, 13 Mayıs 2004, ss. 295.
- TBMM Tutanak Dergisi, 8. Bileşim, 23. D., 1.C., 2007, ss. 118.